

Z O U F A L Ā • Ā • Ā • - V .

ĀĀEtrtek, 27 prosinec 2012

VeĀ•er probĀ›hl klidnĀ›. DrobeĀ•ek jako oficiální invalida povaĀ¼oval za legitimní mĀ› na celou noc vystrnadit z postele. Spát jsem beztak nešla, otevĀ™ela jsem PetrĀ›v archivní exemplĀ™ argentinského Ā•erveného, který jsme pĀ™ivezli pĀ™ pár lety pĀ™ímo z argentinských vinic.

To byla dovolená jako víno! Milovali jsme se jako pĀ™ed lety i dvakrát dennĀ›! Propadla jsem stĀ™ídavĀ› vzteku a sen a víno mi hoĀ™klo na jazyku jako vzpomínka na toho zrádce, plakala jsem a vystĀ™ihovala po vzoru amerických filmĀ› Petrovu hlavu ze spoleĀ•ných fotek. Drobek ze spaní utíkal a poštĀ›kával a za oknem táhle pršelo. Zachráncovu vizitku jsem objevila k ránu zapíchnutou mezi lísteĀ•ky u telefonu. „Máte patnáct nepĀ™ijatých vzkazĀ›“ hlásĀ¼enský hlas záznamníku s pĀ™ekvapeným dĀ›razem na slovo „patnáct“. Moje matka a Petr mi jako nerozluĀ• tandem zanechali patnáct dĀ›rzných Ā¼ádostí o zavolání. VytoĀ•ila jsem matĀ•ino Ā•íslo. „Lucino!“ zaĀ™v telefonu máti. „Mami!“ zaĀ™vala jsem rozvernĀ› ve stejném tónu. „MĀ›Ā¼eš mi vysvĀ›tlit, co dĀ› Petr v Thajsku?“ vyprskla máti vyĀ•ítavĀ› a dodala: „VĀ•era mi volal, ale moc mi toho neĀ™ekl. PĀ™eruš se spojení. ProĀ• se v týhle rodinĀ› já všechno dozvídám jako poslední!“ „Mami, Petr je v Thajsku s jednou vychrtlinou a budeš si muset zvyknout, ale tenhle Ā•lovĀ›k mi uĀ¼ práh nepĀ™ekroĀ•í! Jestli nĀ›co potĀ™ebu si zavolá tĀ™eba andĀ›la strĀ¼nýho“ odĀ™íkala jsem mámĀ› svou hoĀ™kou Ā¼ivnostní tragédii. Matka se s mým p neúspĀ›chem smiĀ™ovala hoĀ™ce. Petra mĀ›la ráda jako vlastního a její monolog o tom, jak jsem nemoĀ¼ná a nejsem schopná si udržĀ¼et chlapa nebral konce. Poté, kdy mi pĀ™edpovĀ›dĀ›la budoucnost staré panny odvrĀ¼ené spoleĀ•ností, k bude Ā¼ít jen se svojí tlustou starou koĀ•kou, poloĀ¼ila máti rozhoĀ™Ā•enĀ› telefon. „Se starou pannou se trefila zce urĀ•itĀ›,“ štípla jsem se pĀ™ed zrcadlem do svého slovanského stehna,“ale s tlustou koĀ•kou jsi maminko vedle jak ta jedle!“ mrkla jsem na vlkodava rozplácleho v mé posteli a na chvíli mĀ› zachvátila nĀ›ha... RENATA FRANCOVĀ(blog iDNES) (pokraĀ•ování opravdu, ale tentokrát oooooopravdu! uĀ¼ zítra)